

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi R. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie o sygn. III APa 59/20
i Sądem Najwyższym o sygn. II PSK 71/22,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 12 marca 2026 r.,

1. odrzuca skargę
2. zarządza zwrot od Sądu Apelacyjnego w Warszawie na rzecz R. S. opłaty od skargi na przewlekłość postępowania uiszczonej na konto ww. Sądu tytułem „skarga III APa 59/20”.

UZASADNIENIE

R. S. pismem z 12 stycznia 2026 r., które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w Warszawie tego samego dnia, a do Sądu Najwyższego 13 stycznia 2026 r., zażądał stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawach III APa 59/20 i II PSK 71/22, poprzez brak rozstrzygnięcia zgodnego z prawem do dnia wniesienia przedmiotowego pisma oraz o zasądzenie rekompensaty za przewlekłość postępowania sądowego na rzecz powoda w kwocie maksymalnej, tj. 30 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość postępowania podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Skarga na przewlekłość ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu *meriti* do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

W niniejszej sprawie Sąd Najwyższy ustalił, że postępowanie przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt II PSK 71/22 zakończyło się wydaniem postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w dniu 16 listopada 2022 r. Ponadto postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w sprawie o sygn. akt III APa 59/20 zakończyło się wydaniem wyroku w dniu 8 października 2021 r.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść skutku i jest niedopuszczalna, chyba że dotyczy postępowania przed Sądem Najwyższym (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14; z 10 czerwca 2014 r.,

III SPP 110/14; z 3 września 2019 r., I NSP 73/19; z 12 października 2023 r., I NSP 204/23; z 4 września 2024 r., I NSP 224/24).

Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie o sygn. II PSK 71/22 oraz III APa 59/20 została wywiedziona już po prawomocnym zakończeniu postępowania wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 8 października 2021 r. i z tej przyczyny jest niedopuszczalna.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 i art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

JW

[a.ł.]